

Τρεσενᾶς τὸ ἓνα μέρος καὶ¹⁶τὸ ἄλλο ἀντίκρυ, καὶ εἶναι συναυλακαραῖοι τὸ Ζαράι¹⁷ικος καὶ ἀπάνω βουνὸς καὶ νὰ εἶναι ἀνέκσπαστα καὶ ἀ¹⁸πείραχτα, καὶ οὕτως ἔγινε τὸ παρὸν διὰ καλὴ σᾶς¹⁹σιγουριτά μας καὶ εἰς τὰ δύο μέρη, καὶ οὕτως βεβαί²⁰ώνομεν *Ιγούμενος Διονύσιος βεβεόνο τὰ ανοιθεν*

|²¹νηκολας και θανασης παπαδοπουλα(ς) βεβεονομεν τα ανοθεν

|²²δημητρακης μαρτηρω

|²³θανασης χρηστοδουλοπουλος μαρτηρο σταθης μαρτιρο

|²⁴θεοδορακυσ μπακας μαρτηρο παναγιοτακυσ τ ασιμακν | μαρτηρο

⟨έν τῇ ψφ⟩

|²⁵γηοργυς τ ασιμακν | μαρτηρο.

57

Ἄγορά ἀμπέλου ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ παπα-Θοδόση. Τὸ ἔγγραφο ἀχρονολόγητον, ἐφθαρμένον, διαστ. 0,153×0,096.

+ Διὰ τῆς παρούσας μου ὁμολογίας |²καὶ ἀποδείξεως ὁμολογῶ ἐγὼ [δ'Αν]³τώ-
νης, πὼς ἐπούλησα τὸ μισὸ ἀ[μ]π[έ]⁴λι σὴν Κριαρότρουπα καὶ τὸ ἔδωσα |⁵τοῦ
πνευματικοῦ τοῦ παπα-[Θ]⁶οδόση γιὰ γρόσια — 5, ἥγουν |⁷πέντε καὶ νὰ τοῦ δίδω
τὰ πέ⟨ν⟩τε |⁸γρόσια σὲ εἴκοσι ἡμέρες καὶ |⁹γιὰ τὸ βέβαιον τῆς ἀληθείας |¹⁰ἔδωσα
τὸ παρὸ μ(ου) γράμμα εἰς [τὰς] |¹¹τιμίας χεῖρας, βλασις εγραψα |¹²καὶ μαρτιρο

θεοδορακис

γιαν[νης]

|¹³κιριαζοπλο⟨ς⟩

ηλιοπ[ουλος]

μαρτιρο

μαρτι[ρω]

|¹⁴παναγιωτις

σκορδελος

απο τριστενα

σφισ διγενις

μαρτιρο

μαρτηρο

|¹⁵ηςσημαηλος μαρτιρο

φλοκα

